

διὰ ἔρδου, δὲ δὲ νεόφυτος δίδων νέον ὅρκον, εἰ-
σάγεται εἰς τὴν ἑταῖρίαν καὶ ἔκτοτε καθίσταται
ψυχῆ καὶ σώματι ἀφωσιωμένος εἰς αὐτάν. Κατὰ
τοὺς χροὺς δὲ τούτους, οἱ μὲν σχίζουσι τὰς σάρ-
κας τῶν, οἱ δὲ τὰ ἐνδύματά των, ἄλλοι τέλος
πίπτουσι χαμαὶ καὶ φέρονται εἰς τὰ ἴδια ἀνα-
σθητοι· καθ' ὅσων δὲ ή μέρεια ἀπήγγειλε θάνατον,
οὗτοι ἀποθνήσκουσι ἢ διὰ φρυμάκου κρυφίως αὐ-
τοῖς προσφερομένου, ἢ ἐκ τοῦ φόρου, ὅστις τοῖς
ἐπροξενήθη ἀκούσκει τὴν καταδίκην αὐτῶν.

ΜΙΑ ΣΚΕΨΙΣ ΜΟΥ ΤΗΣ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ. 1863.

Ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐν τῇ πολιτείᾳ ἔξαιρέτως οἱ
ἄνθρωποι, τὰ πρόσωπα καὶ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν
ἀριθμητικῶν σημείων· ή ἴδια ἀξία των εἶναι μο-
ναδικὴ καὶ κλιμακωτὴ, ὡς ἐκείνων, ἢ μηδενική.

Οἱ κοινὸι ἄνθρωποι, τὸ δημαρκίδιον, ὁ ἀγροτικὸς
ἔννοιας τῷ ἀριθμητικῷ μηδενὶ 0, καθ' ἔκυτὸν
μὲν ἀσύμμω ἐντελῶς, ἔχοντι δὲ τὴν ἴδιότητα νὰ
αὐξάνῃ, νὰ πολυπλακιάζῃ τὴν ἀξίαν τῶν μοναδι-
κῶν ἀριθμητικῶν σημείων, προστιθεμένῳ καὶ ἀ-
κολουθοῦντι αὐτά.

Ως τὸ ἄσημον καὶ ἀργὸν καθ' ἔκυτὸν μηδενικὸν
0, ἐπόμενον ἐν τῶν μοναδικῶν ἀριθμητικῶν
σημείων 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, καθίσταται
οἷον ἐνεργὸν, ζώσα δύναμις, καὶ τῇ προσθιαφαιρέ-
σει του συντελεῖ εἰς τὴν αὐξανόμενην τῆς δύνα-
μεως τοῦ προτεταγμένου ἀριθμητικοῦ σημείου,
οὗτῳ καὶ τὸ δημαρκίδιον λαμβάνει σημασίαν,
παρίστηται βαρύτητα κοινωνικὴν καὶ ἀξίαν, ἀκό-
λουθον γενόμενον προσωπικῆς μονάδος.

Ἐντεῦθεν τὸ ἀριθμητικὸν μηδενικὸν 0 ἐπίστη,
καὶ τὸ κοινωνικὸν (ὁ ἀγροτικὸς), τὸ ἄψυχον καὶ τὸ
ἔμψυχον μηδενικὸν, εἰσὶ χρησιμώτατα, εἰσὶ τὸ
πολύτως ἀπικτούμενα στοιχεῖα πρὸς τὴν πλοκὴν,
τὴν γονιμοποίησιν καὶ τὴν προσγωγὴν τῶν σχε-
τικῶν ἐκάστω αὐτῶν μονάδων, καθ' ὅσον ἀνευ
τούτου αἱ μονάδες, εἴτε ἀριθμητικαὶ, εἴτε κοι-
νωνικαὶ ἔμενον ἀν αἰώνιως μονάδες, ἐν στασίῳ
καταστάσει, ἐλαχίστης ἀξίας, ἀσθενοῦς δυνάμεως,
ἀκοινώτητοι, ἄγονοι.

Τὴν δύναμιν τῶν προσώπων ἡ ἐν τῇ κοινωνίᾳ
σχετικὴ θέσις αὐτῶν ὡς εἰς τὴν τῶν ἀριθ-
μητικῶν σημείων, τὸν δὲ δραστηρὸν αὐτὸν, διέθει
τὸ ἀμοιβαῖκη μηδενικά. Οὕτως ὡς ἡ ἀριθμητικὴ
μονὰς διὰ τῆς συνδρομῆς ἐνδὲ μηδενικοῦ προσγο-
μένη ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς τὸν δεύτερον βαθμὸν

δεκαπλασιάζει τὴν δύναμίν της, $1+0=10$,
τῇ συνδρομῇ δύο μηδενικῶν, εἰς τὸν τρίτον ἀνα-
βιβαζομένη, ἑκατονταπλασιάζει τὴν δύναμίν της,
 $1+00=100$, τῇ συνδρομῇ τριῶν μηδενικῶν τὴν
χιλιοπλασιάζει, $1+000=1000$, καὶ καθεξῆς
εἰς τὸ ἄπειρον νὰ προχθῇ δύναται τῇ ἀλλεπαλ-
λήλω προσλήψει νέων μηδενικῶν σημείων, διαυ-
τως καὶ ἡ προσωπικὴ μονὰς προβάίνει τῇ συνερ-
γείᾳ τοῦ κοινωνικοῦ μηδενικοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης
μοναδικῆς τάξεως εἰς τὴν δευτέραν, τὴν τρίτην,
τὴν τετάρτην καὶ ἐφεξῆς, δεκαπλασιάζουσα τὴν
δύναμίν της ἐκάστοτε καὶ κατὰ λόγον τοῦ ἀριθ-
μοῦ τῶν παρακολουθούντων αὐτῇ ἐμψύχων μη-
δενικῶν.

Μία οἰαδήποτε ἐκ τῶν ἐννέα ἀριθμητικῶν μο-
νάδων κραταιοὶ τὴν δύναμίν της ἔτει μᾶλλον προσ-
γομένη εἰς τὴν ἄκραν τάξιν τῇ προσλήψει ἐτέ-
ρων μοναδικῶν ἀριθμῶν προηγμένων ἥδη διὰ μη-
δενικῶν εἰς μποδεζέρους τοῦ ἔκυτῆς βαθμούς, καὶ
καθίσταται ἵσχυροτέρα δρμοταχοῦς αὐτῇ ἀναβιβά-
σθείστης διὰ μηδενικῶν μόνων σημείων, οὗτω 3000
 $+ 800 + 60 + 5 = 3865$, $3+0+0+0=$
 3000 . Ὁ ἀριθμὸς 3 τὴν αὐτὴν κατέχων εἰς ἀφο-
τέρας τὰς ποσότητας θέσις, εἶναι προδήλως ἕχυ-
ρότερος ἐν τῇ πρώτῃ.

Πολλαὶ ἀριθμητικαὶ μονάδες προηγμέναι εἰς τὴν
δευτέραν ἢ τρίτην τάξιν καὶ ἀσθενεῖς ἐντεῦθεν
προστιθέμεναι ἀλλήλαις ἀποτελοῦσιν ἀξιώλογον
καὶ κραταιὸν δύναμιν, οὗτως ποσότητες 500 +
 $300 + 700 + 50 + 2$ ἐνούμεναι ἀποτελοῦσι τὴν
ποσότητα 1562, ποσότητα ἀρκούντως ἕνχυρον.
Τοῦτ' αὐτὸν ἀπαρχαλάκτως συμβάίνει καὶ εἰς τὰς
προσωπικὰς μονάδας, ἢ εἰς μόνον κοινωνικὰ μη-
δενικὰ δρφεῖουσα τὴν ἔξοχον θέσιν της εἶναι ἀ-
σθενεστέρα δρμοταχοῦς αὐτῇ καταστάσεως τῇ
συνδρομῇ ἔτερων κοινωνικῶν μονάδων δευτερο-
ταχῶν. Πολλοὶ δευτεροβάθμιοι καὶ τριτοβάθμιοι
μονάδες συγχωνευόμεναι ἀναδεικνύουσιν ἵσχυρὰ
σῶμα.

Εἴπομεν ἀνωτέρω καὶ ἀπεδειξθείσεν ὅτι ἡ διὰ
μόνων μηδενικῶν προσχθεῖσα εἰς τὴν ἄκραν τά-
ξιν ἀριθμητικὴ μογὴ, εἶναι ἀσθενεστέρα τὴν κα-
τεχοῦσαν μὲν τὴν αὐτὴν τάξιν προσθεισθεῖσην δὲ
εἰς αὐτὴν τὴν συνεργεία μποδεζέρων αὐτῆς προη-
γμένων μονάδων, ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἀσθε-
νεστέρα, ἀλλὰ καὶ θέσιν ἀκροσφαλῆ καὶ ὀλισθητήν
κατέχει καὶ ἡ δύναμις της ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵστα-
ται, ὅπερ δὲν συμβάίνει εἰς τὴν ἄλλην. Εἰσὶ λα-
δόσωμα εἰς τὴν ἀριθμητικὴν ιλίμηκα πάντες βαθ-

μίδας, ή πέμπτη βεβαίως έστεται η ἄκρα, καὶ ἡ κατέχουσσα αὐτὴν ἀριθμητικὴ μονάς ή δεσπόζουσα καὶ ἀκροτάτη, μποτιθέμεθα τὴν 6. Εἴναι αὐτη προήχθη εἰς τὴν ἀνώτατην βαθμίδα διὰ μηδενικῶν μόνον σημείων ἔσται = 60000, ἐὰν δὲ διέπεται ἀριθμητικῶν εἰς μποδεστέρας τάξεις προθετικῶν μονάδων, οἷον διὰ τῶν $6000 + 400 + 80 + 7$, ἔσται = 66487. Εἴναι ἐξ οἰαςδήποτε ἀφορμῆς ἐκλεψύη, ἀφαιρεθῇ η ἄκρα ἀριθμητικὴ μονάς τῆς πρώτης, τῆς ἐπὶ μηδενικῶν μόνον σημείων στηριζομένης, ἐξηφανίσθη ἄρδην ἀπασα ή δὲ αὐτῆς παριστανομένη ἴσχυρὰ δύναμις δὲν μπολείπονται κατόπιν αὐτῆς, πλὴν μηδενικῶν σημείων 0000 ἀγόνων, θλάσσεως οἰαςδήποτε ἀνεπιδικτών, δὲν ὑπολείπεται εἰμὶ κανὸν ἀπλήρωτον, χάος. Παθούσης ὅμως, ἐκλεψάσης τῆς ἄκρας ἀριθμητικῆς μονάδος τῆς ἐπὶ δευτεροταγῶν ἀριθμῶν στηριζομένης, ὑπολείπονται αὖται στηρίγματα τοῦ ὑψούς της, ὥλη δύναμένη ν ἀντικαταστήσῃ τὴν προσλήψει ἔστω καὶ μηδενικῶν σημείου μόνου τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἄκραν μονάδα. Οὕτως ἐὰν ἐὰν τῶν 10,000 ἀφαιρεθῇ τὸ τὴν ἄκραν θέσιν κατέχουν ἀριθμητικὸν σημεῖον ὑπολειφθήσονται μηδενικὰ τέσσερα, 0000, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀντιπροσωπούντα ἀξίαν η δύναμιν, διαγραφεῖσταις ὅμως τῆς προτεταγμένης ἄκρας μονάδος τοῦ ἀριθμοῦ 66487 δὲν ὑπολείπεται κανόν, ἀλλὰ δύναμις ἀσθενεστέρα μὲν, ἀλλὰ πραγματική, η 6487, δύναμένη διὰ μικροῦ βοηθήματος νὰ παραγάγῃ τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἄκραν, καὶ ἴσχυροτέραν μάλιστα ἐνίστε.

Ποιὸν τὸ ἐξηγήμενον τῆς σκέψεως ταύτης;

ά.) Ότι τὸ κοινωνικὸν σύστημα, καθάπερ καὶ τὸ ἀριθμητικὸν συγχροτεῖται ἐκ μονάδων καὶ μηδενικῶν σημείων.

β.) Ότι οὐδὲν τῶν προσώπων, καὶ αὐτῶν τῶν ὑψηλοτάτης περιωπῆς, καθ' ἔκυτό λαμβανόμενον, κέκτηται ἀξίαν μείζονα τῆς ἀνώτερας τῶν ἀριθμητικῶν μονάδων, τοῦ 9, ὡστε οἱ Ἀλέξανδροι, οἱ Καίσαρες, οἱ Κωνσταντίνοι, οἱ Καρλομάγναι, οἱ Ναπολέοντες, καθ' ἔκυτον λαμβανόμενοι εἰσὶ μοναδικὰ κοινωνικὰ σημεῖα ἐμφαντικὰ ἀξίας κατ' ἀνώτατον ὄρον, ἵστη τῆς τοῦ ἐνύπτου ἀριθμητικοῦ σημείου.

γ.) Ότι τὸ δημακίδιον ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἀριθμητικὸν μηδενικὸν, καὶ ἔχει ὅλες τὰς ἰδιότητας ἐκείνου. Ἐστερημένον πάσης ἔνδον δυνάμεως καὶ ἀξίας ἀποτελεῖ οὐχ ἦττον τὴν βάσιν τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος, δίδει καὶ ἀφαιρεῖ δύναμιν, ἀψυχον, ἀδρανεῖς καὶ ἔκυτό τὸ δημακίδιον, ἐμ-

ψυχοῦται, καθίσταται ἐνεργὸν προτιθέμενον μιᾶς τῶν κοινωνικῶν μογαδῶν.

δ.) Ότι τὰ κοινωνικὰ μοναδικὰ σημεῖα μόνη η συνδρομὴ τοῦ μηδενικοῦ, τοῦ δημακίδιου, προάγει εἰς ἔξουσίαν καὶ δύναμιν.

ε.) Ότι πᾶσα μὲν ἀρχὴν ὑπὸ μόνου τοῦ δημακίδιου συγχειροτημένη εἶναι ἐπισφαλῆς καὶ καταρρέει, ἀφανίζεται εἰς τὸ παντελές, ἀμα παθόντος τοῦ ἐκπροσωποῦντος αὐτὴν σημείου, πᾶσα δὲ ἐξ ἀλητηρίας μποδεστέρων ὑφισταμένη πολλῶν συνεπιλαμβανομένων ὑπάρχουσα, οὐδέποτε ἐξαφανίζεται ἐντελῶς.

ζ.) Ότι οἱ ἀντιποιούμενοι ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν δρεῖλουσι νὰ προσελκύωσιν εἰς ἔκυτούς, ν ἀναρτῶνται ὅσον πλειότερον λαὸν μετὰ τῶν προστώτων του καὶ νὰ γνωρίζωσι νὰ τὸν διατηρῶσι σῶν καὶ εἰς προοδευτικὴν κατάστασιν.

A. Θ. ΕΔΙΠΠΑΗΣ.

ΑΣΜΑΤΑ ΚΥΠΡΙΑΚΑ.

Σήμερον ἀλλάσσει διάδοσης, σήμερον ἀλλάσσει τὸ ἄστρον, Κεῖται ἀλλάσσει διάδοσης τοῦ Κωνσταντίνου νὰ πάγη. Καὶ ἐπήγειν εἰς τὴν μάναν του νὰ πάρῃ τὴν εὐχήν της, «Καὶ μάνα, δός μου τὴν εὐχήν καὶ ἐνναὶ καθαλικέψῳ» «Στοῦ Κωσταντίνη καὶ ἀπὸν λαλοῦν νὰ πάω νὰ πεζέψω» «Δέ σου χαρίζω τὴν εὐχήν καὶ ἀν δὲν σ' ἀστρονομήσω.» «Σ ταῖς πέντε ὥραις τῆς νυκτοῦ ὅγαίνει καὶ ἀλημέρα τον·» «Σ ταῖς τρεῖς ὥραις τῆς ημεροῦ ὅγαίνει καὶ λαλημέρα τον·» «Καὶ καλημέρα γιούλη μου χοριί μου θεωράτον» Σ τοῦ Κωσταντίνου νὰ μὴν πάγης, γιατὶ ηῆρας σε παρκάτου. (1) «Ο Κωσταντίνης ἔντι λινοτοφῆς καὶ ἀξίου παλλικάρι,» «Καλλιόπου πατέρει τὸ σπαθί καλλιόπου τὸ κοντάρι.» Γύρισεν καὶ διάδοσης (2) καὶ πάει τὸν δόδον του Καὶ πολογήθη καὶ εἴπεν της καὶ λέγει καὶ λαλεῖ της «Οὖλοι λαῦν εἰς τὴν μάναν τους εὐχήν νὰ τοὺς χαρίσῃ,» Καὶ ἐγὼ ὅρτα σὴν πετσολαγκοῦν (3) νὰ μοῦ παραπλανήσῃ. «Φτερηνηδικάν τοῦ μαύρου του τὸ τού κύριν του (4) καὶ πάει Καὶ πολογήθη διάδοσης καὶ λέει καὶ λαλεῖ του.» «Καὶ κύρι δός μου τὴν εὐχήν καὶ ἐνναὶ καθαλικέψῳ» «Σ τοῦ Κωσταντίνη καὶ ἀπὸν λαλοῦν νὰ πάω νὰ πεζέψω.» «Νὰ φέρω καὶ τὴν καλήν του σκλάδαν νὰ μάζη δουλεύην.» «Δέν σου χαρίζω τὴν εὐχήν καὶ ἀν δὲν σ' ἀστρονομήσω.» «Σ ταῖς πέντε ὥραις τῆς νυκτοῦ ὅγαίνει καὶ ἀστρονομήστον.» «Σ ταῖς τρεῖς ὥραις τῆς ημεροῦ ὅγαίνει καλημέρατον.» «Καὶ καλημέρα γιούλη μου χοριί μου θεωράτον» Σ τοῦ Κωσταντίνου νὰ μένη πάγης γιατὶ ηῆρας σε παρκάτου «Καλλιόπου πατέρει τὸ σπαθί καλλιόπου τὸ κοντάρι.» Καὶ πολογήθη διάδοσης καὶ λέγει καὶ λαλεῖ του. «Οὖλοι πάστι τὸν κύριν τους εὐχήν νὰ τοὺς χαρίσῃ,» (1) παρακάτω, κατώτερον. (2) διάδοσης τοῦ νέου. (3) λέξις διάδοσης διὰ τὰς γραίας. (4) Πατέρα.